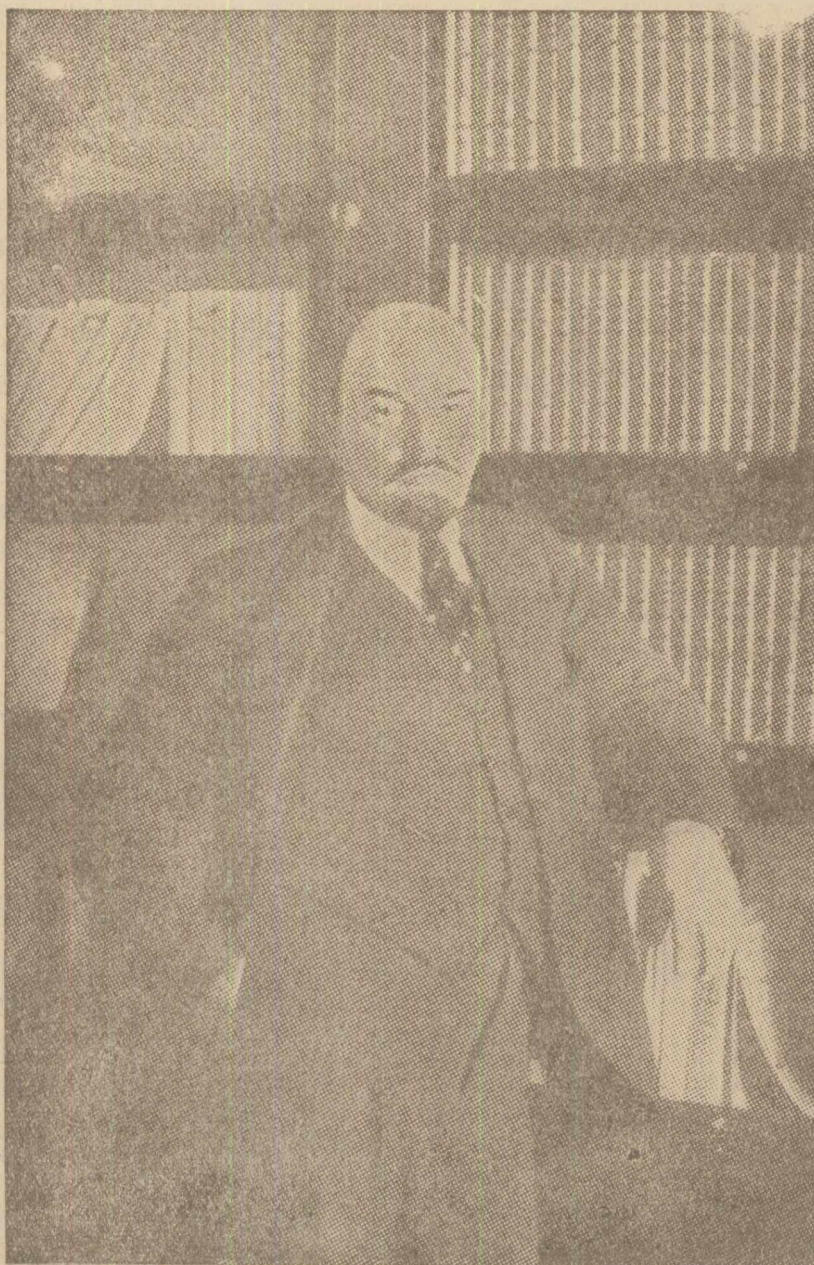

VIATA LUI VLADIMIR ILICI

geniul revoluției proletare

Lenin în biblioteca lui la Kremlin în 1920

(Fotografie)

Cu 26 de ani în urmă, la 21 Ianuarie 1924, în apropiere de Moscova, la Gorki, s'a stins din viață întemeietorul bolșevismului: Vladimir Ilici Lenin.

Perioada care s'a scurs de atunci, cu uriașele ei colțuri istorice, a păstrat vie figura gigantică a conducătorului comunismului mondial, genul clasei muncitoare.

Mergând pe calea pe care Lenin le-a indicat-o, cei mulți și exploatații, cărora el le-a aprins nădejdea eliberării, nădejdea domniei vieții și libertății pe pământ, au materializat visul lui, al desfășurării și materiei lui care, zi de zi, ceas de ceas, a luptat pentru trecerea umanității dela prăpastia adevărată și istorie.

Vladimir Ilici Lenin, omul care a muncit cu abnegație nesfârșită pentru fericirea semenilor săi, nu este mort pentru toți aceștia. Căci cauza pentru care el a luptat și s'a jertfit, cu ardoare pasivă revoluționară, cu ură sfântă, de moarte, împotriva robiei și asuprii, triumfă și este nemuritoare.

Intr'un oraș de pe Volga

Viața lui Vladimir Ilici Ulianov (Lenin) a început într'un oraș de pe Volga: Simbirsk (astăzi Ulianovsk), unde s'a născut la 19 (22) Aprilie 1870.

Tatăl său, Ilici Ulianov, era un om cult, cu idei progresiste, care se dedicase operii de luminare a maselor populare, iar mama sa, Maria Alexandrovna Ilina — fiica unui medic — era o femeie instruită, cu o înaltă cultură, care se distingea și printr-o mare voință și tărie de caracter.

Intr-o familie cu șapte copii, în care el era al doilea fiu, Vladimir Ilici a crescut printre frații și surorile care au devenit toți revoluționari.

La 17 ani, un an după moartea tatălui său, Lenin — care se dovedise un tânăr studios, cu o mare capacitate de muncă, putere de înțelegere și observație — trăgea durerea executării de către poliție a fratelui lui mai mare, A. I. Ulianov, pentru participarea la atentatul împotriva țarului Alexandru al III-lea.

Tânărul Ilici, căruia copilăria trăisese în diferite guvernăminte din regiunea Volgă și îi permise să vadă jugul neomenos și exploatarea prădănică ce domnea în țară, fiind vesnic în legătură cu oamenii muncii, își lega viața înseparabil de mișcarea revoluționară rusă, în chiar anul morții fratelui lui.

El nu alege însă calea greșită de a lupta împotriva țarului prin atenție izolată, prin teroare individuală, cum procedase fratele său, ci pornește ferm pe drumul luptei socialiste, pe drumul mobilizării revoluționare a maselor de milioane de asupriți și exploatați.

Inscrier la universitatea din Kazan, în anul 1887, adică de îndată la un cerc clandestin studentesc de studii marxiste. Participând activ la mișcarea revoluționară studențescă din acest an, Ilici este arestat în noaptea de 4 spre 5 Decembrie, după care este exclus din universitate și exilat în satul Cechușhino, din guvernământul Kazan.

Tânărul de 17 ani primind astfel boala revoluționară, la prima ocazie de autocurăție fizică.

După aproape un an și ședere în sălăci înlocuind o parte din viața sa pe care

Ilici îl folosește învățând cu și mai mare asiduitate, el obține să fie mutat la Kazan, unde locuia mama lui, cu copiii cei mai mici.

Aici creștinii lui arzătoare îl alătură unuia din cercurile marxiste organizate de N. E. Fedoseev, consacându-se unei munci îndârjite pentru propria educație, pentru însușirea teoriei marxiste.

La Kazan și apoi la Samara, unde când sosit — în toamna anului 1889 — era deja marxist convins, Vladimir Ilici se elocvent puternic de mișcarea narodnicilor, a dușmanilor marxismului, care

LENIN SCRIE PRIMUL MANIFEST

La Petersburg activan vreo 20 cercuri muncitorești care propagau marxismul, în grupe clandestine, închise, muncitorilor înalțaiți.

Această activitate teoretică nu-l mulțumea pe Lenin care, cunoscând și studiind viața din întreprinderi, ca unul ce „se interesa de fiecare amănunt care privea traiul și viața muncitorilor” socotea că a sosit momentul să se desfașoare o acțiune de agitație în masele muncitorești largi. El a scris ideile și scrie deoacă primul manifest agitator, la la sfârșitul anului 1894, cu prilejul turburărilor dela usina Semanlov.

Manifestul acesta — redactat împreună cu muncitorul I. V. Babușkin, care era sufletul cercului muncitoresc din uzină — explica modul cum trebuia să lupte muncitorii pentru interesele lor, față de asuprirea la care erau supuși de fabricanți, arătându-le și adevărul asupra plăgilor capitalismului.

Manifestul a avut mare succes și urmat de altele, care se bucurară de o largă popularitate, săvârși o colitură istorică: agitația politică în masele largi muncitorești din Petersburg, care desolise o epocă nouă în istoria clasei muncitoare din Rusia.

Sarcinile istorice care stăteau în fața clasei muncitoare din Rusia nu puteau fi realizate însă prin cercuri care duceau o activitate izolată.

Lenin lupta deoacă și reușește să reunească, în 1895, toate cercurile muncitorești marxiste din Petersburg, într-o singură „Uniune de luptă pentru eliberarea clasei muncitoare”, punctul de plecare în vederea creării unui partid muncitoresc marxist revoluționar.

Sub conducerea lui Lenin „Uniunea de luptă” lega lupta muncitorilor pentru revendicările lor economice cu lupta politică împotriva țarismului, începând să realizeze pentru prima oară în Rusia contopirea socialismului cu mișcarea muncitorească.

Lenin conduce primele eforturi revoluționare ale proletariatului din Petersburg cu dușmanii săi de clasă și educă clase muncitoare. În același timp, trăind printre muncitorii orașului, el se face iubit de ei. Toți care erau deoacă el îl recunoșteau că el era „de al lor”.

În exil, în Siberia

„Unușca de luptă” din Petersburg, după planul lui Lenin, stabil legături cu social-democrații din diferite orașe, unde cercurile muncitorești se uniseră în uniuni asemănătoare. Pentru extinderea și întărirea acestor legături, Vla-

nu cunoșteau și nu înțelegeau legile dezvoltării sociale. El negau rolul de avangardă al proletariatului în mișcarea revoluționară, considerând țărănimca ca principala forță revoluționară și neînțelegând că țărani singuri, nealții cu clase muncitoare și fără conducerea acestora, nu vor învinge țarismul și pe mesteri.

Lupta împotriva narodnicilor fusese începută de primul grup marxist din Rusia, grupul lui Plehanov „Eliberarea muncii”, care reuși să submineze în chip fundamental influența narodnicilor printre intelectualii revoluționari. Dar sarcina distrugerii ideologice a narodnicismului, care era departe de a fi terminată, i-a revenit lui Lenin.

Primele lupte împotriva narodnicilor el le dădu la Samara, unde locui peste patru ani.

„Marxistul venit

din provincie”

Viața din Samara, oraș provincial, departe de centrele mișcării proletare și ale luptei politice, îi apăsa pe Lenin, care se simțea puternic atras spre inima proletariatului industrial, acolo unde era câmpul de luptă al marilor bătălii revoluționare: Petersburg.

Aici sosi Lenin la 31 August 1893. Avea atunci doar 23 de ani. Dar era un revoluționar marxist deplin format, deosebit de cultivat, de un devotament fără margini față de clase muncitoare.

Lenin cauză și găsește imediat legătura cu unul din cercurile de tineri cu tendințe revoluționare, care activau în Petersburg. Apariția lui în acest cerc fu ca „un trăsnet creator de viață în urmările lui”.

Membrii cercului erau în legătură cu diferiți muncitori înalțaiți și făceau propagandă printre aceștia. Dar înviaștura pe care el o difuzau era desprinsă de viața politică a țării, de realitatea vie.

„Marxistul venit din provincie” îi umplu repede prin priceperea cu care aplica marxismul la acele chestii ale realității rusești, care frământau lumea pe atunci.

Și Vladimir Ilici, devenit conducătorul recunoscut al marxștilor din Petersburg, porni lupta împotriva vechiului curent narodnic, care-și trăise traiul.

El scrie celebra-i carte „Ce sunt „prieteni poporului” în care smulge masca de pe fața narodnicilor liberali, dușmani ai poporului, care renunțaseră la lupta revoluționară și propovăduiau împăcirea cu guvernul țarist. Această carte, care a dus la zdrobirea narodnicștilor ruși, în mod just, calea de luptă a clasei muncitoare, definind rolul ei ca forță revoluționară de avangardă a societății și rolul țărănimii ca aliat al clasei muncitoare.

Din Siberia, unde se afla în exil, Stalin trimite o scrisoare lui Lenin, prin care-l face cunoscut că îl susține în totul, văzând într'insul pe făuritorul și conducătorul partidului.

internațională cât și internă, pe care Lenin să n'o fi lămurit în articolele sale, în care proletarii găseau un răspuns limpede la chestiunile care îi frământau.

Articolul „Cu ce să începem?”, în care Lenin schițează planul de făurire a partidului marxist, produse o profundă impresie asupra muncitorilor social-democrați.

Un muncitor din Petersburg scrie reacției ziarului „Iskra”: „Duminică trecută am adunat 11 oameni și le-am citit „Cu ce să începem?”. Până noaptea am stat împreună. Cât de bine sunt spuse toate acolo! Cât de bine sunt chibzuite!”

Articolul „Cu ce să începem?” reprezenta însă doar o schiță a planului pe care Lenin l-a dezvoltat în găsala lui lucrare „Ce-l de făcut?”. În această lucrare Vladimir Ilici binește usturător pe „economisți”, arătând clar că el abia proletariatul dela lupta politică generală împotriva țarismului, în care clase muncitoare trebuie să acționeze ca luptător de avangardă, pentru a înălțurând țarismul să deschidă drumul spre socialism.

Lenin voia să făurească un astfel de partid și să organizeze în așa fel organizarea-l lăuntrică, încât să nu fie asemănător cu partidele muncitorești din Apus, în care oportuniștii aveau o influență precumpănitoare.

Oportuniștii, în speță mensevelii, reușeau însă după Congresul al II-lea al P.M.S.D.R. să pună mâna pe „Iskra”, pe care Lenin o părăsese, și ziarul devine o armă în mâna lor, folosită împotriva lui Lenin și a bolșevicilor.

În acest moment greu pentru partid, face cunoștință — prin corespondență — cel doi oameni mari ai epocii contemporane: Lenin și Stalin.

Din Siberia, unde se afla în exil, Stalin trimite o scrisoare lui Lenin, prin care-l face cunoscut că îl susține în totul, văzând într'insul pe făuritorul și conducătorul partidului.

Prima întâlnire cu Stalin

Anul 1904 aduce războiul ruso-japonez, care încordează situația din țară. Revoluția se apropie.

Lenin strânge cu hotărâre și energie cadrele de oameni devotați partidului și-l pregătește pentru noi încercări, pentru o nouă luptă.

Prevederile lui asupra furtunii ce se apropie, se adevăresc în totul, și la 9 Ianuarie 1905 începu revoluția în Rusia. Grevele politice ale muncitorilor sguđuie întreaga țară. Apoi începură turburările țărănești, după care în Iunie 1905 apărură prima manifestare revoluționară de masă în armată și flotă: revolta depe curasurat „Potemchin”.

Lenin pregătește cu tenacitate și sistematic insurecția armată, arătând că „numai prin forță pot fi deslegate marile probleme istorice”.

Din strălătină, unde se găsește, el năzuiește din tot sufletul să se întoarcă în Rusia, pe măsură ce valurile revoluției se ridicau din ce în ce mai sus. Scrie, în totul grevele generale din Octombrie — în focul căruia se născură sovietele: — „Zău de minunăție și revoluția noastră din Rusia! Sperăm că în curând ne vom întoarce, lucrurile merg într'acolo cu o repeziune uluitoare”.

La începutul lui Noembrie 1905, după câțiva ani de emigrație, Lenin se întoarce la Petersburg. Urmărit de o haită de spioni, el trece în ilegalitate și se mută de câteva ori din Petersburg în Finlanda, unde era oarecum mai puțin primejdios de locuit.

În Finlanda, la Tammerfors, la începutul lui Decembrie 1905, cu prilejul primei conferințe a bolșevicilor, Lenin se întâlnește prima oară cu Stalin.

Bazele partidului de tip nou: partidul bolșevic

În timpul conferinței, la Moscova, muncitorii începură insurecția armată, care apoi se întinse în diferite orașe și regiuni, căci la lupta armată se ridicară și popoarele asuprite din Rusia.

Toate aceste insurecții au fost însă înăbușite de țarism cu o cruzime neomenoasă și revoluția trecu la o altă fază: aceea a retragerii treptate.

Aceasta dă o forță nouă și luptei dintre bolșevici și mensevelii, căci — odată cu înăbușirea insurecției — mensevelii îndeamnă pe muncitorii să înceteze lupta.

Lenin, care simțea însă că înfrângerea este vremelnică și că bolșevicii vor trebui să învingă într'un viitor apropiat, dă lovituri zdrobitoare mensevelilor.

Seđerea lui în Rusia — ca și în Finlanda — devenea însă din ce în ce mai primejdioasă, fiind căutat de spioni țarști, care primiseră ordin să isprăvească cu conducătorul revoluției.

Central bolșevic hotărî deoacă, ca Lenin să plece în strălătină.

În Decembrie 1907 începu a dona perioadă a emigrației lui Lenin, care dură mai mult decât prima.

Dar Lenin nu abandonă o clipă lupta lui pentru apărarea purității doctrinei marxiste, combătând cu severitate devierile ce se manifestau.

Aceasta este perioada în care creează geniala sa lucrare „Materialism și empiriocriticism”, admirabila și adâncă critică a celor mai noi vicisuguri ale filozofiei idealiste burghize.

În timpul acesta, — era pe la sfârșitul anului 1910 — situația din Rusia începu să se transforme complet. Începură să apară semnele de înviorare a maselor, trezirea la starea de spirit revoluționară. Cu toată opresiunea, clase muncitoare ridica din nou capul și organizațiile social-democrațe își intensificaseră activitatea. Din rândurile muncitorilor apar noi activiști de partid.

Grevele reîncepură. Clasa muncitoare nu-și recăpătase încrederea în forțele ei și se lansa din nou în luptă.

În asemenea împrejurări, caracterul partidului trebuia schimbă. Clasa muncitoare avea nevoie de un nou ghid, alergic și intrinsec, capabil să se aplece și să organizeze pentru bătăliile hotărâtoare dintre proletariat și burgoaze.

Lenin lăbutește atunci să convoace conferința a VI-a a partidului din întreaga Rusie, care are loc la Praga.

Conferința făcu bilanțul întregii lupte revoluționare duse de Lenin pentru partidul revoluționar al proletariatului și se termină cu alungarea mensevelilor

Război războiului

August 1914: începu primul război imperialist mondial.

Stabilit în Elveția, la începutul lui Berna și apoi la Zurich, Lenin lansează către masele poporului chemarea înfăcărată de a declara războiul războiului, cerând transformarea războiului imperialist, război de jaf, în război civil, împotriva burgheziei și a moșierilor.

Prin ziarul „Social-Democratul”, trimis ilegal în Rusia, cuvântul lui Lenin ajunge până la mase, trecând peste toate barierile care-l desprăteau de Rusia, peste valburile de flicări a frontierilor războiului imperialist.

În 11 teza pe care le publică în acele zile, în toamna anului 1915, Lenin stabilește tactica și lozincile de luptă pentru revoluția burghezo-democrație în Rusia și pentru transformarea ei în revoluție socialistă. Cu un an jumătate înainte de revoluția din Rusia, Lenin arăta care trebuia să fie poziția partidului în revoluția viitoare. Și Revoluția din 1917 confirmă cu o precizie fără seamăn tezele lui Lenin.

Lozincile leniniste găsiră teren favorabil în sânul maselor muncitoare din Rusia.

În epoca aceasta, începută din primele zile ale războiului și până în Iunie 1916, Lenin face — cu o uriașă muncă de cercetător — o analiză marxistă, deplină a imperialismului, pe care o cuprinde în celebra lui carte „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului”, în care dovedește că imperialismul este capitalismul în agonie și că „imperialismul este ajunul revoluției sociale a proletariatului”.

Prezentând clar dezastrul capitalismului și prevăzând marile probleme care trebuiau să se pună în fața socialismului internațional chiar de a doua zi după terminarea războiului, Lenin începu să elaboreze teoretic chestiunile fundamentale ale socialismului: importanța problemei național-coloniștii, posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară, problema națională, esența statului proletarian, etc.

Lenin vedea limpede că războiul imperialist face să se apropie cu o repeziune extremă revoluția.

Zoriile lumii noi...

În Februarie 1917, în Rusia — verișca cea mai slabă a lanțului imperialist — începu revoluția.

Izbândă insurecției din Petrograd a-june la cunoștința lui Lenin la începutul lui Martie. Din clipa aceea, el concepu diferite planuri de întoarcere în țară. Înfrângând toate greutățile, la 3 (16) Aprilie, el ajunge la Belostov, unde este întâmpinat de muncitorii din Sestroretse și de o delegație a muncitorilor din Petrograd, în frunte cu tovarășul Stalin.

Sosirea lui la Petrograd, în seara a-celeșii zile, se făcu în mijlocul unui entuziasm de nedescris.

Lenin desfășură imediat o activitate revoluționară titanică. El expune în fața prietenilor și a celor mai apropiați tovarășii de luptă tezele lui — celebrele teze din Aprilie — care dădură partidului o nouă orientare: planul genial de luptă pentru trecerea dela revoluția burghezo-democrație la revoluția socialistă.

Lenin arăta că alături de guvernul provizoriu există de fapt alt guvern. Sovietele, organul dictaturii revoluționare-democrație a proletariatului și țărănimii, care permite trecerea puterii în mâinile proletariatului și ale păturilor sărace ale țărănimii.

În Soviete, Lenin descoperi forma de stat a dictaturii proletariatului.

În lulle, contrarevoluția trecu la ofensivă și guvernul provizoriu dădu ordin ca Lenin să fie arestat. Cu ajutorul tovarășului Stalin el pleacă însă în Finlanda, unde paza vechii sale este învinsă de bolșevicii finlandezi.

După instrucțiunile lui Lenin, partidul își concentrază toată atenția asupra pregătirii insurecției armate, care se desfășură apoi în Octombrie, întocmai după planul lui.

În seara de 24 Octombrie, la strălătină lui Stalin — care era în fruntea centrului de partid pentru conducerea insurecției — Lenin, revenit clandestin la Petrograd, este chemat la Smolnii, pentru conducerea generală a mișcării.

Stalin îl informează amănunțit asupra măsurilor luate și asupra mersului insurecției ce începu. Planul cuceririi Palatului de Iarnă fu aprobat pe loc și muncitorii revoluției își dădură în

partid, odată cu punerea bazei unui partid de tip nou: partidul leninismului, partidul bolșevic.

Aceasta a fost cea mai mare sărbătoare, cel mai mare triumf al vieții lui Lenin, care-i scrie lui Maxim Gorki pe care-l prețuia foarte mult: „Am reușit în sfârșit în ciuda canalei lichidatoriste, să reconstituim partidul și Comitetul său Central. Sper că te vei bucura de acest lucru împreună cu noi”.

Rezultatele conferinței dela Praga trebuiau consolidate și munca partidului desfășurată pe baza hotărârilor luate.

Pentru aceasta era nevoie, înalțe de toate, să se organizeze munca Biroului Comitetului Central din Rusia și să se pună repede în punct scoaterea unui cotidian bolșevic legal.

Din însărcinarea lui Lenin, Ordjonichidze pleacă în Rusia și se duce la Volodga, unde era exilat Stalin, care, după propunerea lui Lenin, fusese ales de conferința dela Praga să conducă Biroul Comitetului Central din Rusia.

La 29 Februarie 1917 Stalin fugi din exil și întreprinde cu energie hotărâtoare conferința, pentru ca la 22 Aprilie (5 Mai, stil nou) să apară la Petersburg primul număr al ziarului „Pravda”, pregătit sub conducerea tovarășului Stalin.

August 1914: începu primul război imperialist mondial.

Stabilit în Elveția, la începutul lui Berna și apoi la Zurich, Lenin lansează către masele poporului chemarea înfăcărată de a declara războiul războiului, cerând transformarea războiului imperialist, război de jaf, în război civil, împotriva burgheziei și a moșierilor.

Prin ziarul „Social-Democratul”, trimis ilegal în Rusia, cuvântul lui Lenin ajunge până la mase, trecând peste toate barierile care-l desprăteau de Rusia, peste valburile de flicări a frontierilor războiului imperialist.

În 11 teza pe care le publică în acele zile, în toamna anului 1915, Lenin stabilește tactica și lozincile de luptă pentru revoluția burghezo-democrație în Rusia și pentru transformarea ei în revoluție socialistă. Cu un an jumătate înainte de revoluția din Rusia, Lenin arăta care trebuia să fie poziția partidului în revoluția viitoare. Și Revoluția din 1917 confirmă cu o precizie fără seamăn tezele lui Lenin.

Lozincile leniniste găsiră teren favorabil în sânul maselor muncitoare din Rusia.

În epoca aceasta, începută din primele zile ale războiului și până în Iunie 1916, Lenin face — cu o uriașă muncă de cercetător — o analiză marxistă, deplină a imperialismului, pe care o cuprinde în celebra lui carte „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului”, în care dovedește că imperialismul este capitalismul în agonie și că „imperialismul este ajunul revoluției sociale a proletariatului”.

Prezentând clar dezastrul capitalismului și prevăzând marile probleme care trebuiau să se pună în fața socialismului internațional chiar de a doua zi după terminarea războiului, Lenin începu să elaboreze teoretic chestiunile fundamentale ale socialismului: importanța problemei național-coloniștii, posibilitatea victoriei socialismului într-o singură țară, problema națională, esența statului proletarian, etc.

Lenin vedea limpede că războiul imperialist face să se apropie cu o repeziune extremă revoluția.

Lenin și Stalin

în fruntea luptei pentru pace

Din primele zile ale victoriei Revoluției Socialiste din Octombrie, Lenin pune pe primul plan apărarea Țării Sovietelor. El previne partidul și masele muncitoare: „Nu trebuie să credem că nu vom avea un război de apărare care ar putea să ne fie impus”.

Lenin socotea că situația puterii sovietice nu putea fi considerată complet consolidată, atăta timp cât Rusia se afla în stare de război cu Germania. Deoacă, din primele zile ale victoriei Revoluției din Octombrie, Lenin desfășură lupta pentru pace. În istoricul decret al păcii, Lenin — în numele guvernului sovietic — propuse la 28 Octombrie (9 Noembrie) 1917, „tuturor popoarelor beligerante și guvernelor lor începerea imediată a tratativilor în vederea încheierii unei păci democratice, drepte”.

La fiecare pas făcut în lupta pentru pace, Lenin se sfătua cu Stalin. Când delegația care ducea tratativele de pace ceru directive noi lui Lenin, el răspunde: „Stalin nu-i aici și încă nu i-am putut arăta... Aș vrea să mă sfătuesc cu Stalin înainte de a răspunde la întrebarea voastră”.

Pacea cu Germania se încheiă cu o săptămână mai târziu decât propusese Lenin, datorită trădărilor Troțki și Buharin, fapt care a făcut ca pacea să fie și mai grea.

Curând după încheierea păcii, Lenin trăsă calea transformării Rusiei sărace și neputincioasă într-o mare putere sovietică, socialistă, elaborând planul încaperii construcției socialiste; pe ideea unui unic plan economic de stat.

La 28 Iunie 1918, Lenin semnă decretul privitor la naționalizarea întregii industrii mari, după care se porni lupta împotriva chibzurilor, prin organizarea sărăcimii satelor și ajutarea țărănilor mijlociși de a se ridica împotriva dușmanilor poporului, care voiau să zdrobească victoria revoluției socialiste și să răstoarne puterea sovietică.

În seara de 24 Octombrie, la strălătină lui Stalin — care era în fruntea centrului de partid pentru conducerea insurecției — Lenin, revenit clandestin la Petrograd, este chemat la Smolnii, pentru conducerea generală a mișcării.

Stalin îl informează amănunțit asupra măsurilor luate și asupra mersului insurecției ce începu. Planul cuceririi Palatului de Iarnă fu aprobat pe loc și muncitorii revoluției își dădură în

partid, odată cu punerea bazei unui partid de tip nou: partidul leninismului, partidul bolșevic.

Aceasta a fost cea mai mare sărbătoare, cel mai mare triumf al vieții lui Lenin, care-i scrie lui Maxim Gorki pe care-l prețuia foarte mult: „Am reușit în sfârșit în ciuda canalei lichidatoriste, să reconstituim partidul și Comitetul său Central. Sper că te vei bucura de acest lucru împreună cu noi”.

amaită a statelor imperialiste împotriva Țării Sovietelor, la care se alătură apoi contrarevoluția din interiorul țării.

Lenin pregăti atunci țara pentru un război civil, îndelungat și serios împotriva dușmanilor externi și interni ai puterii revoluționare. Voința sa de fier și energia sa uriașă sudau masele, transformându-le într-o forță de nelăvins. El făcu împreună cu Stalin planurile operațiilor militare. Toate forțele fură mobilizate și după ani de luptă grea corabia sovietică fu scoasă, cu incusintă, la mal, din furtuna războiului civil.

Dela război la pace

Trecând dela război la pace, partidul bolșevicilor se lăvă de noi și uriașe greutăți. Țara era ruinată de război, industria, transportul și agricultura se aflau la pământ.

Masele poporului oboliseră și din cauza foamei se manifestau nemulțumiri în sânul unei părți a muncitorimii.

Lenin trăsă atunci, în mod genial, ceea ce trebuia urmat pentru lichidarea războiului, pentru refacerea și transformarea socialiste a economiei naționale, fiind convins că „regimul comunist, erândulrea comunistă, pot fi făurite de proletariatul care a învins în război”.

În Decembrie 1920,

Lenin ne învață...

...despre dictatura proletariatuului

...despre alianța cu țărănimea

Dictatura proletariatuului este războiul cel mai necrutător și mai plin de sacrificii al clasei celei noi împotriva unui dușman mai puternic, împotriva burgheziei, a cărei rezistență se înțelege prin însăși răsturnarea ei (chiar dacă aceasta se întâmplă numai într-o singură țară), a cărei forță constă nu numai în puterea capitalului internațional, în puterea și trănicia legăturilor internaționale ale burgheziei, ci și în puterea obișnuită, în puterea micii producții. Pentru că mica producție a mai rămas în lume într-o proporție foarte mare, din nefericire, iar mica producție este ceea ce are naște capitalismul burghez permanent, în fiecare zi, în fiecare ceas, spontan și în proporții de masă. Pentru toate aceste motive, dictatura proletariatuului e necesară și victoria asupra burgheziei este imposibilă fără un război lung, dăru și disperat, un război pe viață și pe moarte, care cere tărie, disciplină, fermitate, neînduplecare și unitate în voință.

„Dictatura proletariatuului nu înseamnă sfârșitul luptei de clasă, ci continuarea ei în forme noi. Dictatura proletariatuului este lupta de clasă a proletariatuului, care a învins și a luat în mâinile sale puterea politică împotriva burgheziei învinsă, dar care n'a fost nimic altă, care nu a dispărut și nu a încetat să opună împotriva, care-și înțelege împotriva.”

„Dictatura proletariatuului este o formă deosebită a alianței de clasă dintre proletariat, ca avangardă a poporului muncitor, și numeroasele păături neproletare ale poporului muncitor (mica burghezie, micii patroni, țărănimea, intelectualii etc.) sau cu majoritatea lor, — alianță îndreptată împotriva capitalului, alianță înfăptuită în scopul răsturnării complete a capitalului, în scopul înnăbușirii complete a împotriviții burgheziei și a încercărilor ei de restaurație, alianță încheiată în scopul înfăptuirii și consolidării definitive a socialismului.”

„Sub dictatura proletariatuului vor trebui reeducați milioane de țărani și de micii patroni, sute de mii de funcționari, de slujbași ai statului, de intelectuali burghezi, vor trebui cu toții subordonați statului proletar și conducerii proletare, vor trebui învinsă intrinșii obiceiurile și tradițiile burgheze”, după cum vor trebui „reeducați... într-o luptă îndelungată, pe baza dictaturii proletariatuului, și proletarii înșiși, care se liberează de prejudecățile lor mic-burghize nu deodată, nu printr-o minune, nu din porunca micilor domnului, nu din porunca unei lozinci, a unei rezoluții sau a unui decret, ci numai printr-o luptă îndelungată și grea, de masă, împotriva influențelor mic-burghize de masă.”

„Poporul muncitor îl e necesar statul numai în vederea reprimării împotriviții exploataților; și să conducă această reprimare, s'o înfăptuiască, e în stare numai proletariatul, care e unica clasă revoluționară până la capăt, unica clasă în stare să reunească întreg poporul muncitor și exploatat în cadrul luptei împotriva burgheziei, în cadrul acțiunii pentru completa înlăturare a acesteia.”

„Sarcina noastră este acum să trecem la cultivarea în comun a pământului, să trecem la marea gospodărie colectivă. Dar fără ca puterea sovietică să exercite vreo constrângere, fără nicio lege care să silească la aceasta... Trecerea la cultivarea în comun a pământului poate să aibă loc numai de bună voie; nici cea mai mică constrângere nu poate fi exercitată în privința aceasta din partea guvernului muncitoresc-țărănesc și nu este îngăduită de lege.”

„Numai în caz că vom reuși să arătăm țărănilor, în practică, avantajele cultivării pământului în comun, în colectiv, prin tovarășii, prin artel, numai dacă vom reuși să ajutăm pe țărani, prin gospodăria în tovarășie, în artel, numai atunci clasa muncitoare, care deține în mâinile sale puterea de stat, va dovedi realmente țărănilor dreptatea sa, va atrage realmente de partea sa, în mod trainic și adevărat, masa milioanei de țărani.”

„Încurajând tovarășii de tot felul, precum și comunele agricole ale țărănilor mijlociași, reprezentanții puterii sovietice nu trebuie să uzeze nici de cea mai mică constrângere la crearea lor. Numai acele întovărășiri au valoare care sunt făcute de țărani înșiși, din propria lor inițiativă, și ale căror foloase sunt verificate de ei în practică.”

„Trebuie să știm să ajungem la o înțelegere cu țărarii mijlociași, fără a renunța nici măcar o clipă la lupta noastră împotriva chibzburului și sprîjinindu-ne temeinic numai pe sărăcimea satelor.”

„Chibzburii sunt exploatații cel mai fioroși, cel mai brutali, cel mai sălbatici, care nu odată au restabilit în istoria altor țări, puterea moșierilor, a țărăilor, a poporului, a capitaliștilor. Chibzburii sunt mai numeroși decât moșierii și capitaliștii. Toțiș, chibzburii sunt o minoritate a poporului... Aceste luptări au supt sângele celor ce muncesc, îmbogățindu-se cu atât mai mult, cu cât au flămânziți mai mult muncitorii de la oraș și din fabrici. Vampirii aceștia au strâns și strâng în ghiarele lor pământurile moșieresci și ei subjugă mereu și mereu pe țărani săraci.”

LENIN vorbind (Desen de E. Khrlic)

Repet: experiența din Rusia a dictaturii victorioase a proletariatuului a arătat în mod concret tuturor aceluia care nu știu să gândească, sau care n'au avut ocazia să mediteze asupra acestor chestiuni, că centralizarea absolută și disciplina cea mai severă a proletariatuului sunt una din condițiile fundamentale ale victoriei asupra burgheziei.”

...despre Soviete

„Sovietele sunt un nou aparat de stat care, în primul rând, creează forța armată a muncitorilor și țărănilor, și anume o forță care nu este izolată de popor, ca forța vechii armate permanente, ci este legată de el în mod cel mai strâns; din punct de vedere militar această forță este incomparabil mai viguroasă decât cea veche; din punct de vedere revoluționar, ea nu poate fi înlocuită cu nimic altceva. În al doilea rând, acest aparat stabilește o legătură atât de strânsă și indisolubilă cu masele, cu majoritatea poporului, astfel încât de ușor de controlat și de reînalt, cum nici pomenala nu putea fi vechiul aparat de stat. În al treilea rând, acest aparat, datorită faptului că e ales și poate fi schimbat după voința poporului, fără formalități birocratice, este mult mai democratic decât aparatele de stat în trecut. În al patrulea rând, el stabilește o legătură strânsă cu profesioniștii celei mai ferite, înțelegând prin aceasta, în fapt, fără birocratie, a celor mai ferite și mai adanci reforme. În al

„Sub dictatura proletariatuului vor trebui reeducați milioane de țărani și de micii patroni, sute de mii de cincișă rând, el dă forma de organizare a avangărdii, adică a celei mai conștente, mai energice și mai înaintate părți a claselor asupite, a muncitorilor și țărănilor, fiind astfel un aparat cu ajutorul căruia avangarda claselor asupite poate ridica, educa, instrui și duce după sine întreaga masă gigantică a acestor clase, care până acum a stat cu totul în afara vieții politice, în afara istoriei. În al șaselea rând, el dă posibilitatea de a îmbina foloasele parlamentarismului cu foloasele democrației nemijlocite și directe, adică de a uni în persoana reprezentanților aleși ai poporului atât funcția legislativă cât și aplicarea legilor.”

„Dacă genul creator popular al claselor revoluționare n'ar fi creat Sovietele, atunci revoluția proletară din Rusia ar fi fost lipsită de orice perspectivă, căci cu vechiul aparat, proletariatuul fără îndolală că n'ar fi putut păstra puterea, iar un aparat nou nu poate fi creat dintr-o dată.”

„Păstrați amintirea lui Ilici, iubiiți-l și studiați-l pe învățătorul și conducătorul nostru, Ilici.

Luptați împotriva dușmanului dinăuntru și din afară și zdrobiți-l, așa precum ne învață Ilici.

Creați o viață nouă, un nou fel de viață, o cultură nouă, așa precum ne învață Ilici.

Nu ocoliți niciodată munca mărunță, căci din munca mărunță se clădește tot ce e mareș, iată unul din importantele precepte ale lui Ilici.”

I. STALIN

...despre Partid

„Numai partidul politic al clasei muncitoare, adică Partidul Comunist, este în stare să unească, să formeze, să și organizeze o avangardă a proletariatuului și a întregii mase muncitoare, care este singura în stare să se opună inevitabililor șovaii mic-burghize ale acestor mase, inevitabilelor tradiții și redive ale inguștilor profesionale sau ale prejudecăților profesionale existente în rândurile proletariatuului și să conducă întreaga activitate unificată a întregului proletariat, adică să-l conducă din punct de vedere politic și prin el să conducă toate masele muncitoare. Fără aceasta, dictatura proletariatuului nu poate fi înfăptuită.”

„Organizarea este singura armă pe care o are proletariatuul în lupta sa pentru cucerirea puterii. Desbiat prin concurența anarhică ce domnește în lumea burgheză, strivit de povara muncii forțate în favoarea capitalului, aruncat mereu „la fund”, în completă mizerie, sălbă-tăcie și degenerare, proletariatuul va

putea deveni — și va deveni în mod inevitabil — o putere de nelvins numai datorită faptului că unirea lui ideologică întemeiată pe principile marxismului este consolidată de unitatea materială a organizațiilor, care grupează milioanele de oameni ai muncii în armata clasei muncitoare. În fața acestor armate nu va rezista nici puterea subrețită a absolutismului rus și nici puterea din ce în ce mai subredă a capitalului internațional.”

„Partidul este de nelvins dacă știe, să se lege, să se aprobe și dacă vrea, să se contopească până la un anumit grad cu cea mai largă masă a celor ce muncesc, în primul rând cu masa proletară, dar și cu masa neproletară a celor ce muncesc.”

„Atitudinea unui partid politic față de propriile sale greșeli constituie unul din cele mai importante și mai sigure criterii ale seriozității în acest partid și ale independenței în clasă sa și față de masele muncitoare.

re. Recunoașterea deschisă a greșelii, analiza și criticarea greșelii, analiza situației ce l-a dat naștere, chibzburul cu atenție a mijloacelor necesare în vederea îndreptării greșelii, — iată caracteristicile unui partid serios, iată în ce constă independența în deciziunile sale, iată în ce constă educarea și instruirea clasei, și apoi și a masei.”

„Toate partidele revoluționare care au pierit până acum, au pierit pentru că s'au lăsat cuprinse de trufie și n'au fost în stare să vadă în ce constă forța lor, temându-se totodată să porbească de stăbilitățile lor. Noi însă nu vom pieri, căci nu ne temem să vorbim de stăbilitățile noastre și, totodată, învățăm să ne învingem stăbilitățile.”

„Fiecare comună, — orice fabrică, orice sat, orice societate de consum și orice comitet de aprovizionare — trebuie să manifeste, luându-se la întrecere...”

„Socialismul nu numai că nu înnăbușe întrecerea, ci, dimpotrivă, creează pentru prima dată posibilitatea aplicării ei pe o scară cu adevărat largă, de masă, creează pentru majoritatea celor ce muncesc posibilitatea de a fi cu adevărat atrași în arena unei activități unde ei să se poată manifesta, să-și desfășoare aptitudinile, să scoată la iveală talentele ce zac ascunse în popor — lucru neatinș — și pe care capitalismul le apăsa, le strivea și le înnăbușea cu mii și cu milioanele.”

...despre întreceri

...despre teorie

„Fără teorie revoluționară nu poate exista nici mișcare reală, nici un partid călăuzit de teorie înaltă.”

„Teoria revoluționară nu este de avangardă, ea este de îndepărtat, ea este de teorie înaltă.”

...despre cultură

„Cultura proletară nu este ceva ușor de găsit, nu este o născocire a oamenilor care își zic specialiști în cultura proletară. Ar fi ceva cu totul absurd. Cultura proletară trebuie să fie dezvoltarea, după anumite legi, a aceluia bagaj de cunoștințe pe care omeneirea le-a elaborat sub jugul societății capitaliste, a societății moșieresci, a societății birocratice. Toate aceste drumuri și cărării duceau, duc și vor continua să ducă la dezvoltarea și înălțarea omenească, ne-a arătat trecerea la lupta de clasă, la începutul revoluției proletare.”

„Numai atunci poți deveni comunist când îți îmbogățești mintea prin cunoașterea tezaurului de cunoștințe pe care le-a adunat omenirea.”

„Literatura trebuie să devină o li-

teratură de partid. Pentru a contrabalansa moravurile burgheze, pentru a contrabalansa presa burgheză întreprinzătoare și afaceristă, pentru a contrabalansa carierismul literar burghez cât și individualismul, „anarhismul boleros”, goana după profit, — proletariatuul socialist trebuie să treacă pe primul plan principiul literaturii de partid, să desvolte acest principiu și să-l aducă la îndeplinire într-o formă cât mai deplină și mai unitară.”

„În ce constă, așa dar, acest principiu al literaturii de partid? În aceea că pentru proletariatuul socialist problema literară nu poate fi un instrument în folosul unor persoane sau al unor grupuri, ci ea nu poate fi, în general, o chestiune individuală, independentă de cauza generală a proletariatuului. Deci, jos cu literații fără partid! Jos cu literații supraomani!”

„Într-o societate bazată pe puterea banului, în care masele muncitoare duc o viață de mizerie în timp ce mici grupuri de bogăți și huzurese, nu poate exista o „libertate” reală, efectivă. Ești oare liber față de editorul dumitale burghez, domniile scriitorilor? Față de publicul dumitale burghez, care pretinde de la dumneata pornografil în rame, prostituție sub formă de „completeare” la „sacra” artă scenică? Această libertate absolută este o frază burgheză sau anarhistă (deoarece anarhismul, ca concepție de viață, este mentalitatea burgheză întoarsă pe cealaltă față a ei). A trăi în societate și a fi liber de societate e un lucru imposibil. Libertatea scriitorului, a pictorului, a actorului burghez este doar o dependență camuflată, sau care se camufliază fățarnic, față de sacul cu bani, față de corupție, de întretinere.

Și noi, socialiștii, demascăm această fățarnicie, smulgem firmiele false, nu milităm pentru o literatură și o artă în afară de clase (asta va fi posibil doar în societatea socialistă, fără clase), ci pentru a opune literaturii fățarnice-libere un rezultat legat de burghezie, o literatură într'adevăr liberă, legată în mod deschis de proletariatuul

Câteva din operele lui Lenin, în limbile popoarelor lumii

...despre problema națională

„Naționalismul burghez și internaționalismul proletar — iată două lozinci vrăjmașe, de nelmpăcat, care corespund celor două mari tabere de clasă ale întregii lumi capitaliste și care exprimă două politici (mai mult, două concepții asupra lumii) în chestiunea națională.”

„Nu trebuie totdeauna și necondiționat să tindem la unirea cea mai strânsă a proletariatului tuturor „naționalităților...”

„Naționalismul burghez agresiv, care abrutizează, înseală și desbiată pe muncitori, pentru a-i aduce la chereșul burgheziei — iată faptul fundamental al vremurilor de azi.

Cel ce vrea să aducă servitului proletariatuului trebuie să contribuie la unirea muncitorilor tuturor națunilor, luptând neîncetat împotriva naționalismului burghez, atât „propriu” cât și străin.”

...despre imperialism

„Imperialismul este capitalismul în acel stadiu de dezvoltare, în care se afirmă dominația monopolurilor și a capitalului financiar, în care exportul de capital dobândește o însemnătate primordală, în care se începe împărțirea lumii între trusturile internaționale și în care se termină împărțirea întregului teritoriu de pe glob, de către țările capitaliste cele mai mari.”

„Imperialismul este ajunul revoluției sociale a proletariatuului.”

„Literatura trebuie să devină o li-

CREȘTE LUPTA TINERETULUI JUGOSLAV IMPOTRIVA CLICII FASCISTE A LUI TITO

in luxuasele camere ale palatului Karageorghevicilor, satrapul Tito a dat porunca să se desființeze eroica Unune a Tineretului Comunist, să se calamneze mărețelor realizări ale tineretului sovietic, să se impoasă cu noi noi munca tinerilor ce construiesc socialismul în țările de democrație populară. A dat călăul ordin ca tineretul să fie împiedicat să se încălzească la soarele dător de viață și lumină ai invățăturilor marxiste și, dacă totuși ar avea poftă de citit, să se „cultive” admirând autogamfăria unuia dintre cele mai mărețe personaje pe care le cunoaște istoria. Pe cei care se opun îi are în grijă tenicierul lui Rankovic care au umplut toate închisorile cu tineri. La „Glavnica”, „Ada Tăgalina”, „Dusna Uita” și alte locuri de tortură se află arestați sute de tineri. Dar, cele mai rafinate metode de schingiuire utilizate de călăii regimului banditesc din Jugoslavia nu pot să stăvilească drăzostea tineretului jugoslav fată de Uniunea Sovietică. „Ucideți-mă, spânzurați-mă, eu rămân totuși pe drumul lui Stalin”, a strigat un student comunist din Zareb în momentul arestării sale. Cu numele lui Stalin pe buze, tinerii comunisti jugoslavi luptă neînfrânt pentru idealul socialismului. Intocmai ca pe timpul luptelor împotriva fascistilor lui Hitler, tineretul jugoslav participă în număr din ce în ce mai mare la lupta împotriva fascistilor lui Tito.

Ca o lumină în hărnă, așa a năstrus Revoluția Biroului Informativ. Ea a fost însușită de toți adevărații comunisti, făcându-le noi forțe în lupta împotriva silnieului regim titolist.

Mare și adâncă este ura poporului jugoslav împotriva celor ce l-au mințit, l-au batocorit idealii și au vândut tara imperiaștilor. Această ură elocventă în toate orasele, în toate fabricile, în toate școlile, în toa-

te satele, în toate casele. Lupta de partizani, cea mai fățișă formă de luptă împotriva vânzătorilor de țară, ia extindere din ce în ce mai mare. Iar în rândurile partizanilor se află numeroși tineri care nu și precepuse viața în lupta pentru eliberarea patriei lor, pentru dobândirea clicii de usuratori, pentru eliberarea lui Hebrang și Jukovici, pentru alăturarea din nou a Jugoslaviei de Uniunea Sovietică și țările noi democratice.

In această dreaptă și justă luptă, tineretul jugoslav nu se află singur. El știe că alături de el se află milioane de tineri cinstiți din toate țările lumii. În urma hotărârilor luate la Congresul Mondial al Tineretului care a avut loc la Budapesta, unde banda fascistă a lui Tito a fost condamnată, tinerii patrioți jugoslavi s'au convins și mai mult că lupta lor este sprăjinită de tineretul democrat din întreaga lume.

Tineretul Republicii noastre Populare este și el alături de tineretul jugoslav, urmărind îndepărtarea lupta acestuia. Cu ocazia sesiunii Comitetului Executiv F.M.T.D. care are loc actualmente în București, sute de moțiuni și telegrame trimise de tineri din toate colțurile țării vin să ceară alungarea din această organizație a agenților lui Tito care nu reprezintă și nu pot reprezenta eroicul tineret jugoslav. „Infernal” atele criminale ale clicii Tito-Rankovic” scriu tinerii dela CFR Timisoara, „să fie înlăturați din F.M.T.D. așa zisele reprezentanți ai tineretului jugoslav”, cer tinerii dela CFR Cluj. „Ne solidarizăm cu tineretul democrat din Jugoslavia”, spun tinerii dela Steana Rosie-Bacău.

Înlăturarea spionilor lui Tito din Federația Mondială a Tineretului Democrat va însemna un non ajutor dat de tinerii din toată lumea eroicului tineret jugoslav.

Gh. Iosub

F. M. T. D. CHEAMĂ TINERETUL DIN LUMEA ÎNTREAGĂ LA LUPTĂ ÎMPOTRIVA BANDEI LUI TITO ȘI AGENȚILOR EI

Raportul asupra relațiilor dintre F.M.T.D. și conducerea „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia”

In ședința sesiunii Comitetului Executiv al F.M.T.D. din după amiaza zilei de 19 Ianuarie au început discuțiile la raportul prezentat de Enrico Berlinguer, asupra luptei tineretului democrat italian pentru pace și pentru drepturile sale politice și economice.

După Zdenek Hejzlar, reprezentantul tineretului cehoslovac, care a evidențiat marile realizări ale tineretului democrat italian în lupta sa pentru pace și interesele sale vitale, Fritz Walter Brichacek, reprezentant al tineretului democrat austriac, a subliniat importanța pe care o are experiența căpătată de tineretul italian, pentru tineretul democrat din celelalte țări capitaliste.

Gh. Florescu, secretar al C. C. al U. M. reprezentant al Uniunii Tineretului Muncitor din RPR a arătat că rezultatele luptei tineretului democrat italian pentru apărarea păcii demonstrează că platforma luptei pentru pace poate mobiliza mase largi de tineri care nu sunt organizați, sau cări face parte din organizații neafiliate la F.M.T.D. El a arătat că combativitatea crescândă a tineretului italian este un bun exemplu pentru organizațiile de tineri din țările capitaliste.

Serghei Romanovski (URSS), secretar al F.M.T.D. a declarat că tineretul sovietic este solidar cu lupta tineretului democrat italian — unul din deșăsuramentele glorioase ale partizanilor păcii.

Romanovski a subliniat importanța succeselor obținute de către tineretul democrat italian în lupta contra Pactului Atlantic și semnificativei unor forme de luptă, ca demonstrațiile și manifestațiile de masă, Congresurile pentru pace ale tineretului, jurământul de credință față de cauza păcii, adunările comune ale tineretului muncitor și țărănesc cu tinerii soldați, drapelul păcii, etc.

După intervenția lui Erich Honneker reprezentantului tineretului democrat german, Kuty Hookham (Anglia), secretar al F.M.T.D., a analizat unele aspecte ale planului de activitate al secretariatului F.M.T.D. pe 1950, subliniind că principiile campaniei ale Federației vor trebui să atragă în acest an în mod activ și mai larg numeroși tineri în rândurile partizanilor păcii.

Aașe La Cour, reprezentantul tineretului democrat din Scandinavia, a dat informații asupra acțiunilor recente pentru pace ale tinerilor democrați scandinavii.

Ședința de după amiază s'a încheiat

cu intervenția lui Enrico Boccara, secretar general al F.M.T.D., care a vorbit despre mijloacele de intensificare și fârgare a campaniilor pentru pace ale Federației și ale organizațiilor sale membre.

Ședința de ieri dimineață

In ședința din dimineața zilei de 20 Ianuarie a Comitetului Executiv F.M.T.D. au continuat discuțiile asupra raportului susținut de Enrico Berlinguer asupra luptei tineretului italian pentru pace și drepturile sale economice și politice.

Toți vorbitorii au subliniat marea importanță ce o prezintă pentru toate organizațiile democratice ale tineretului din celelalte țări capitaliste, experiența acestei lupte active duse de tinerii democrați din Italia împotriva imperialismului american și a lacheilor săi italieni.

Deosebit de interesant a fost discuția F.M.T.D. și asigură schimburi permanent de experiență și susținerea activă de către tineretul din toată lumea

Relațiile F. M. T. D. cu conducătorii

Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia

In ședința din după amiaza zilei de 20 Ianuarie a Comitetului Executiv al F.M.T.D., Kuty Hookham a prezentat raportul asupra celui de al treilea punct al ordinii de zi: „Relațiile F.M.T.D. cu conducătorii Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia”.

Extrase din rapoartele prezentate la cel de al II-lea Congres F.M.T.D., scrisorile primite ca și alte documente care se află deja la dispoziția F.M.T.D., dovedesc fără putință de tăgădă că Uniunea Tineretului Popular jugoslav a fost timp îndelungat folosită de către spioni, provocatori și agenții imperialiști, de către ațătorii la război pentru scopurile lor murdare.

Guvernul jugoslav al clicii Tito-Rankovic a cerut și a primit ajutorul guvernelor imperialiste dela Londra și Washington. Știut este că acest ajutor nu poate fi conceput decât prin acceptarea politică de înarmare la care sunt supuse toate țările smarșalizate.

Guvernul jugoslav a sprijinit guvernul monarho-fascist grec, împotriva armatei democratice grecești și a primit pentru aceasta felicitările monarho-fascistilor și ale imperialiștilor americani. De atunci guvernul jugoslav a predat în mâinile monarho-fascistilor pe copiii democraților greci care erau evacuați în Jugoslavia.

După cum a reieșit din procesul lui Rajk și al complicilor săi dela Budapesta, guvernul jugoslav a organizat veștele de spionaj în țările de democrație populară pentru a da ajutor planurilor de dominație mondială ale ațătorilor la război.

Guvernul jugoslav aplică față de democrații jugoslavi care se împotrivesc politicilor sale fasciste, o politică de reprimiune și teroare, tipică regimurilor fasciste.

Guvernul jugoslav duce, în special împotriva Uniunii Sovietice o campanie de minciuni și calomnii, prin care încearcă să atribue Uniunii Sovietice planuri războinice care sunt cu totul incompatibile cu politica de pace pe care Uniunea Sovietică n'a încetat niciodată să o ducă față de toate popoarele.

Această campanie este strâns legată de campaniile asemănătoare ale imperialiștilor, care, sub pretextul acestui argu-

ment — folosit deja de Hitler în 1941 — pregătesc de fapt bazele lor militare de agresiune împotriva Uniunii Sovietice și a democrațiilor populare.

Acest lucru este din plin confirmat de o recentă cuvântare a lui Tito către generalii și ofițerii săi în care el a vorbit — în cluda adevărului — despre o prelinșă amenințare de agresiune, care nu există. Cu acest prilej Tito a făcut declarații războinice atât de violente, încât el le arăta ca pe un instrument posibil al unei provocări la război.

În urma acestor declarații, clică lui Tito a încheiat un acord cu imperialiștii americani, prin care aeroporturile jugoslave, urmează să fie întrebunțate de către avioanele americane.

Conducătorii „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia”, sprijină politica clicii lui Tito-Rankovic și neticovează împotriva unității tineretului democrat și a F.M.T.D.

Agenții titoști din conducerea „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia” folosesc această organizație conform ordinelor clicii fasciste a lui Tito și ai imperialiștilor americani, cu scopul murdar de a provoca confuzie și desbinare în rândurile mișcării mondiale a tineretului democrat, cu scopul de a sparge unitatea forțelor democratice ale tineretului și de a slăbi lupta lor pentru pace.

Toate acestea sunt făcute cu scopul de a ajuta pe imperialiștii americani ca să arunce lumea într'un nou măcel mondial.

Este împedecă că conducerea „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia” nu luptă împotriva ticăloșiei politice a guvernului Tito. Împotriva, chiar în timpul întâlnirilor internaționale organizate de F.M.T.D. reprezentanții ei au susținut complet politica fascistă a guvernului jugoslav.

Este cât se poate de împedecă pentru oamenii cinstiți din întreaga lume că în chiso le și lagărele de concentrare din Jugoslavia sunt umplute cu adevărați democrați și luptători cinstiți pentru libertate și Independența Jugoslavi.

Studentii universităților din Belgrad, Zagreb, Ljubljana, Sarajevo, Skopje sunt supuși sănvroșării terorii înstate de regimul fascist al clicii Tito-Rankovic, cu metodele ei de Gestapo hitlerist.

Până la sfârșitul anului 1948, 4.500 te-

studenti au fost excluși din universitățile din Jugoslavia. Aceasta acțiune s'a mai desvoltat încă în 1949. Aproape 3.800 de studenți au fost internați în lagărele de concentrare dela Loni, Jasena, Jasenovat, Belgrad, Vrasat, Zaleba, Batanița, Podgolița, Lepoglava, Sremska, Mitrovița, etc. 8.000 de oameni dintre care 2.000 studenți au fost trimiși în lagărul de concentrare instalat la Loni.

În afară de aceștia, alți 243 de studenți dela Facultatea de Agronomie, 715 de studenți dela școala politehnică și 693 de studenți dela facultatea de medicină au fost arestați numai în Belgrad.

Arestări în masă ale studenților au avut loc la Zagreb, Ljubljana, Sarajevo și Skopje.

În continuare Kuty Hookham arată că situația tineretului muncitor din Jugoslavia este în prezent extrem de gravă. Tito a folosit în ultimul timp una dintre cele mai groaznice forme de exploatare. Munca zilnică, munca neplătită,

În această privință, „munca voluntară” în pădurile din Bosnia și Herțegovina, unde eșcolii sunt ținuți ca să fie exportați în Anglia și în Statele Unite, este caracteristică. Recrutarea pentru „munca voluntară” se face în modul următor: reprezentanții organelor de Stat, întră pe neasteptate în casele oamenilor în timpul prânzului sau la cină și ridică cu forța pe cei a căror nume se află pe listele pregătite înainte. Zua de muncă este de 10-14 ore. Măncarea e mizerabilă și comusă dintr'o supă de fasole, 200 gr. de pâine și 200 gr. făină. Mobilizării nu primesc niciun fel de îmbrăcăminte. El dorm pe pământul gol, deseori în noroi, în ploaie, pentru că nu există cabană.

Tuberculoza se răspândește cu o furie înspăimântătoare printre tineretul conștrâns să facă această muncă.

Conducerea „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia” nu denunță aceste crime, nu le demască, ci împotriva le sprijină din toate puterile.

Rezistența tinerilor democrați din Jugoslavia împotriva teroarei fascistă

Inchisorile și lagărele de concentrare, umplute cu mil de democrați „instiți”, arată că rezistența împotriva asuprii forțelor democratice și a tineretului democrat din Jugoslavia crește zi de zi. Despre acei tineri vorbesc și condamnarea a trei tineri comunisti sub acuzația de a fi difuzați o publicație pentru pretenia dintre poporul jugoslav și poporul sovietic. Toros, Perrin și (objubeg, — aceștia sunt numele celor 3 tineri — au fost de curând condamnați la moarte la Belgrad.

Un număr din ce în ce mai mare de arșitori, trece în fiecare zi peste frontierele jugoslavelor. Sunt arșitorii ucenicilor din Industrie care au avut burse în Cehoslovacia și care au fost trimiși înapoi în țara de către Ambasada Jugoslavă dela Praga, unii cu forța, unii prin șantaj, și alții amăgiți pur și simplu.

Unul dintre ei a scris scrisoarea la mai jos:

„Dragă tovarășe Petrovici, Mulți dintre tovarășii noștri au fost trimiși în închisoare pentru că au citit biblioteca cehoslovacă și au citit acolo zine.

„Petrovici, eu nu știu dacă cunoști toate acestea. În ultimul timp arșitorii bulgare au fost interzise în Jugoslavia în fel ca și „Pravda” din Moscova, pentru că o conținut un articol sau mai bine zis Rezoluția Comunistilor din Belgrad în timpul unei intruniri ilegale.

„Petrovici, eu sper că soarele are să răsare curând și în țara noastră, pentru că am avut destulă ceată.

„Petrovici, îți scriu toate acestea și nu-mi pasă ce are să se întâmple cu mine fiindcă nu vreau să mă duc o astfel de viață. A fi instiț în închisoare, este o cinste.”

Studentii și tinerii muncitori care au scrâșt în închisoare sau de-

moarte, continuă să lupte în exil, în Uniunea Sovietică și în țările democratice populare împreună cu toate forțele democratice jugoslave din exil, pentru libertatea și independența Jugoslavi.

Concluzii

Putem acum să tragem concluziile la acest raport.

1. Conducătorii „Uniunii Tineretului Popular” din Jugoslavia, sprijină pe deantregul politica clicii fasciste a lui Tito-Rankovic și în acest fel se manifestă ca dușmani ai păcii și prietenii între popoare, ca agenți ai imperialiștilor anglo-americani, care pregătesc un nou război.

2. Conducătorii „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia” acționează ca agenți ai imperialiștilor în încercările lor de a submina unitatea mișcării democratice de tineret pe plan național și pe plan internațional.

3. Conducătorii „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia”, acționează ca agenți direcți ai clicii lui Tito-Rankovic în persecutarea democraților cinstiți din Jugoslavia care luptă curajoși pentru libertatea și independența țării lor.

Prin toate acțiunile sale conducerea „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia” a acționat în nenumărate cazuri împotriva constituției democratice a F.M.T.D. și împotriva hotărârilor organelor conducătoare ale F.M.T.D.

Deaceia, această clică de spioni și provocatori care a ajuns la conducerea Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia, a adus, prin acțiunile sale la situația că organizațiile ei se află în afara rândurilor F.M.T.D.

În actuala situație, „Uniunea Tineretului Popular din Jugoslavia” nu poate avea nimic comun cu glorioasa noastră Federație, născută din nobilele tradiții de luptă împotriva fascismului, cu un program de luptă împotriva nouilor războai și a nouilor crime împotriva omeniilor.

Datoria F.M.T.D. este de a demasca pe agenții imperialiștilor în rândurile tineretului și de a-i împiedica să folosească legăturile lor cu mișcarea tineretului democrat pentru activitatea lor murdară.

Datoria F.M.T.D. este de a chema tineretul democrat din întreaga lume să lupte cu puteri spornice împotriva agenților imperialismului în rândurile mișcării tineretului, și să facă dovadă de o vigilentă sporită în toate țările împotriva încercărilor conducerei „Uniunii Tineretului Popular din Jugoslavia” de a lovi în unitatea tineretului democrat.

Datoria F.M.T.D. este de a chema tinerii democrați din toate țările să organizeze solidaritatea lor frățescă de luptă cu tineretul cu adevărat democrat din Jugoslavia.

Comitetul Executiv al F.M.T.D., trebuie să arate împedecă pe porțile F.M.T.D. sunt și vor fi întodeauna deschise pentru toți tinerii jugoslavi democrați, cinstiți, care demască clică fascistă a lui Tito și a complicilor săi și care luptă împotriva acestora, pentru toți tinerii democrați cinstiți din Jugoslavia care sunt gata să lupte împreună cu F.M.T.D. și cu tineretul democrat de pretutindeni pentru o pace trainică, democratică, independența națională a popoarelor și un viitor mai bun.

„Nu voi precupeți nimic în lupta pentru apărarea păcii”

Femele muncitoare, își afirmă mereu mai puternic hotărârea de luptă pentru apărarea păcii

Eri, către orele cinci, mângâindu-i în leagăn copilul deabia adormit, împăturindu-i cusătoria sau închizând cu grijă filele vreunei cărți, femeile — mame, soții, bunice — lemei cu albul vremii în păr, lete cu obrajii transpirați și dragostea de viață strălucindur-le în ochi, femei din întreg cartierul Floresca și-au strâns mai tare hainele. În jurul trupului și au pornit spre atenul de pe strada Școlii Floresca.

Pășeau apăsat. Viscoul le bicletia fețele. Dar femeile își încordau trupurile și se îndreptau hotărâre către atenul în care de multe ori au auzit cuvinte ce le-au luminat mintea și le-au călțit sufletul.

„Eu vreau pace. Vreau să-mi trăiască copiii în liniște”

Elena Dumitru are patru copii. Dol la școală, unul la grădiniță și unul sugar. Ie scumpă Eleni Dumitru pacea, ca tuturor femeilor muncitoare din lume. Pacea înseamnă viața copiilor ei.

„Mi-e groază și silă când aud că unii vor război, spune dânsa. Eu vreau pace. Vreau să-mi trăiască copiii în liniște. Să aibă parte de bucuria cărții, de bucuria vieții. Bucuriile de care eu n'am avut parte în copilăria și tinerețea mea.”

Într'un colț, palidă, cu o cută adâncă pe frunte, Bacu Gheorghijă răspunde cu greu întrebărilor unei vecine.

— „Zi, toi trebuie să-i faci operație?”

— „Tot... Războiul trecut l'a nenorocit.”

Iar mai târziu continuă, ca pentru dânsa.

„T'ebue să ne punem în calea banților lor ca vor încun război! Trebuie să-l oprim.”

Sedul Gheorghijei, Barbu, muncitor la

„Competrol” a rămas belega de pe front. Trebuie să-l faci curând o nouă operație. Gheorghijă Bacu are doi copii. Fetica cea mare, pionieră l'a amintit la prânz că după masă e meeting pentru pace.

— „De zece ori mi-a zis: să nu întârzii mama. Și să-ți lei și tu angajament că o să lupți mai puternic pentru pace.”

„Imperialiștii vor să întunece bucuria cămine-lor liniștite de copii”

Murmurul sălii ateneului popular s'acurmi.

De pe scena toată pavoază în roșu, o femeie tânără, secretara circumscripției, propune prezidiul. Frunțate în producție, frunțate în munca cetățenească, urcă scările scenei.

Apoi cuvintele tovarășei Hagl delegata sectorului, încep să curgă limpez. Mereu mai fierbinți, mereu mai puternice, ele desvăluie chinurile la care au fost supuse mil de țesătoare catalane și andaluz care cereau călătoria Franco pînă pentru copiii lor; exploatarea pe care o îndură milioane de femei în țările în care domnesc linșajul, pogromurile și destrăul; mizeria în care se sbat femeile și copiii din coloni; într'un cuvânt exploatarea cruntă a femeilor și copiilor, acolo unde capitalismul își înfunde ghilele.

Femele din cartierul Floresca ascultă apoi despre viața luminosă a femeilor sovietice mândre și nelinvase; despre viața mereu mai bună a femeilor din Republica noastră Populară și din țările de democrație populară.

Și surăz fericele când aud cuvintele: „Noi suntem însă mai tari. Și trebuie să fim din zi în zi mai tari.”

„Nu voi precupeți nimic în lupta pentru apărarea păcii”

Meetingul se apropie de sfârșit. Sala fremătă de aplauze.

„Ne e scumpă viața copiilor și soților noștri. Ne e scump viitorul Republicii noastre. Noi iubim fiecare pom de lângă casa noastră, mașina la care lucrăm, bulele pe care le îngrijim. Și iubim puternic Uniunea Sovietică care ne ajută să ne apărăm libertatea, să ne construim fericele. Să ne încordăm toate puterile pentru a apăra fiitorul copiilor noștri, libertatea noastră, Republica noastră Populară.”

Femele aplaudă mereu, nelintruc. Din toate colțurile sălii femeile din Floresca se ridică și spun cu emoție și hotărâre:

— „Îmi iau angajamentul să mărec tot mai mult producție.”

— „Voi munci zi de zi, să arăt tuturor femeilor că trebuie să ne strângem în jurul Uniunii Sovietice, să a lăras pacea.”

„Nu voi precupeți nimic în lupta pentru apărarea păcii. Voi demasca pe uneltete ațătorilor la război”.

În casele de unde ceva mai devreme au plecat lăsânduși cusătura, copilul sau cartea, mamele, surorile, bunicele și soțiile iubitoare de pace se întorc mai bucurate, mai pline de hotărâre.

Îmbrățișându-și copiii, reluându-și cusătura sau cartea, ele se gândesc la sarcina cea mare, pe care, la Moscova, Federația Democrată Internațională a Femeilor a pus-o în fața femeilor din lumea întreagă: „Să ne intensificăm zi de zi lupta pentru apărarea păcii.”

Gina Petrăchescu

SONDA VA FUNCȚIONA DIN NOU! — Voința și curajul maistrului sondor Burtoiu au redat producției sonda Nr. 33 Petrolișera Muntenia —

A coperte de chiciura dimineții, sondele respirate pe deaurile Uraților străluciau sub poletul primei raze de soare. Se părea că un meșter iscusit le îmbrăcase într'o horbota de sărbătoare.

Negura de Decembrie începuse să se destrame când maistrul Burtoiu se opri ca de obicei pe coasta Scorușului.

Jos, în vale, de unde venea spomoniul inbușat al pompelor și grăncorilor, oamenii ce forjau în jurul sondeilor păreau niște jurnici harnici, muncitori neștenite.

Cunoștea meșterul fiecare palmă de loc și turia fiecarei sonde. Le știa pe nume, le cunoștea toanele și obicirile, mai abilit ca pe ale copiilor din lînda casei.

Dar în fiecare dimineață când începea turul prin aceluși, se oprea nel în vârful Scorușului și le curindea încl odată cu privirea.

După ce își sălță scurta pe umerii muncitorilor și pînă la sonda. La fiecare gâșea ceva de făcut, ceva de porțit ca să menară lucrurile mai bine. Se aflau în întrecere și fiecare minut era mare cât un munte.

Prinși în focul muncii, oamenii li răspundeau grăbit de bine și urmdreau aplcați cu atenție, turările sapor care înaintau adănc, din ce în ce mai adănc spre stratu de țip.

Umblând deloc o sondă la alta, aproape că încheiase tura Scorușului, când urechea li deprinsă cu cel mai puternicm sgomot, sesiză o mișcare

neobișnuită la sonda 33 Petrolișera Muntenia.

Grăbind pasul, ajunse la sonda îngrămădit în jurul maistrului Neacșu Vasile, sondorii urmăreau manevrele zadarnice ale macaracii.

— Ce faceți mă fraților, v'ajă apuceat de nunții cu sonda?

Dar gluma li îngheța pe buze, când văzu fețele lor.

— Ia vezi, tovarășe Burtoiu, ce-i cu sonda noastră. Tragem și tragem dar munca li fără folos. Pare că e o boală grea de dată asta.

Și-a scos repede scurta și a dai afară cu mișcări îndemnatice burbanul.

— Goliți puțul, a dat comanda maistrul și în curând puțul a fost golit până la mufa de 14 toli.

— Oglinda. Repede să vedem unde-i strâmbătura.

Au adus oglinda, dar de văzut nu se vedea nimic. Burbanul era smuls dela puț și mașinările sondei trăgeau în van.

— Am-i acu, ce facem meștere? Până vine echipa cu aparatele, până îl găsește leacul, trec cel puțin 2-3 zi și o întrecerea nu ne așteaptă.

Dar titelul tovarășii? Câte tone de țip se țind în timpul ista? zise un U. T. M.-ist din grup.

— Dai Ar fi ceva de făcut. Aveți o frângăle pe aci? întrebă maistrul Burtoiu.

— Haideti, fraților, mai repele că mă așteaptă și la alte sonde.

Au adus frângălia, maistrul s'a desbrăcat de haine și a păstrat pe ei numai un halat.

— Să luăm bine și a cerut unii sondor să-i scurteze coada ciocănată.

— Meștere te-aj gândit bine? Întrebă unul din oameni. Al copli și... — Da treizeci și treiul nu-i copli de al meu, măi făcă? Nu te speria mă, că vin eu înapoi.

Când a pornit meșterul să aluneca pe gura puțului, oamenilor, cât erau ei de încercați, li s'a strâns inimă. Dedesubt hăul se căsca la 400 metri adâncime; legat cu o frângălie la 4 metri un om înfrunța cu seninătate primădă.

Ciocanul a început a bate rar în tabla îndoiță. După 20 de minute, frângălia s'a scuturat cu țările.

L'au scos pe jumătate sufocat de gazele emanate. A stat 5 minute la aer și a intrat din nou.

O oră și jumătate a stat maistrul Burtoiu în pu

Satira

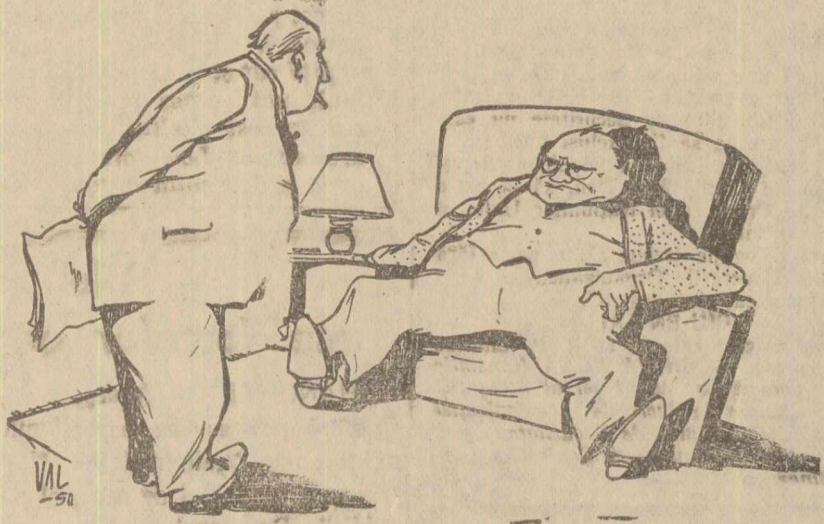

Humor

ACTUALITATEA

Vizitatorii englezi in Franta, se plang ca birjarii refuza sa primeasca lirele sterline drept plata. (Seuza birjarilor).
 Ei sustin fara tipicuri
 Un fapt just, si nu palavre:
 „Noi avem trăsuri, nu aricuri
 Si deci nu primim cadavre”...
 Un consorțiu francez, declara ca e pe cale de a descoperi un dispozitiv radiofonic, cu ajutorul căruia craticul poate vorbi din depărtari.
 Intr'adevăr, mare-i distanța,
 Ne-am zis noi toți in unison
 Căci microfonul e in Franta
 Iar craticul la... Washington.

Tractoristul Iac ob Simion dela șantierul «Mircea Vodă» (Canalul Dunda-Marea Neagră) transportă zilnic cu tractorul său «S. Ilinet» 45 m.c. de pământ.

REACTIONARIII:

— Oamenii aceștia, într'adevăr ne iau pământul de sub picioare...

INGAMFATUL

Dunăzi, când din pădurea de duzi venea un vânt rece de parcă te făia cu brieul la obraz, m'am dus să-mi iau pe cartela uleiului și zahărului dela «Alimentara» din piața Muncii. Tovarășa a ceit bonul meu cu nr. 442.497, a cufundat în cazanul cu uleiul întâiu un i-bric mai mare, apoi altul mai micșor, și apoi altul cât o lulea cu coadă lungă, și mi le-a turnat în clondir. Nu m'am silit să văd dacă ibricile erau pline ochi; și nici n'am luat în seamă că uleiul ce se prelingea de pe ele, nu curgea în clondirul meu,

PUNGA CU ZAHĂR

ci tot în cazan. «Eh, imi ziceam, ducă-se!.. Și cu câteva picături de grășine mai mult, și cu câteva mai puțin...» Tovarășa mi-a dat apoi punga cu zahăr tos cântărită gata. Ce urma să fac acum?.. Să număr fir cu fir praful dela dulce, cum făcea în antichitate un om care toată ziua petrecea printr'o găurice boabe de linte?.. «Eh, mi-am zis iar, ducă-se!.. Și cu câteva fire...»
 Dar când am ajuns cu târ-

chile jumate, dar tot lipsește 20 de grame.
 — Cum?
 — Păi ți-a socotit și punga.
 Scot bonul, mă uit, și abia acum văd un 3, costul învelisului. De data asta, nu-mi mai zisei în gând: «Eh, ducă-se...» Chibzuii: 20 grame dela un musteru raționat. La zece mii cât sunt înscrși la «Alimentara» dela Duzi...
 Și iarăși imi mai zic: Hm, cine nu deschide ochii, deschide punga. Dar cel puțin, să deschidă și gura, cum fac eu acum.
 J. B.

LA OCULIST

— Tovarășe oculist, alfabetul l'am învățat acu două luni, dă-mi să-ți citesc lucruri mai grele...

„ELIBERATORUL”

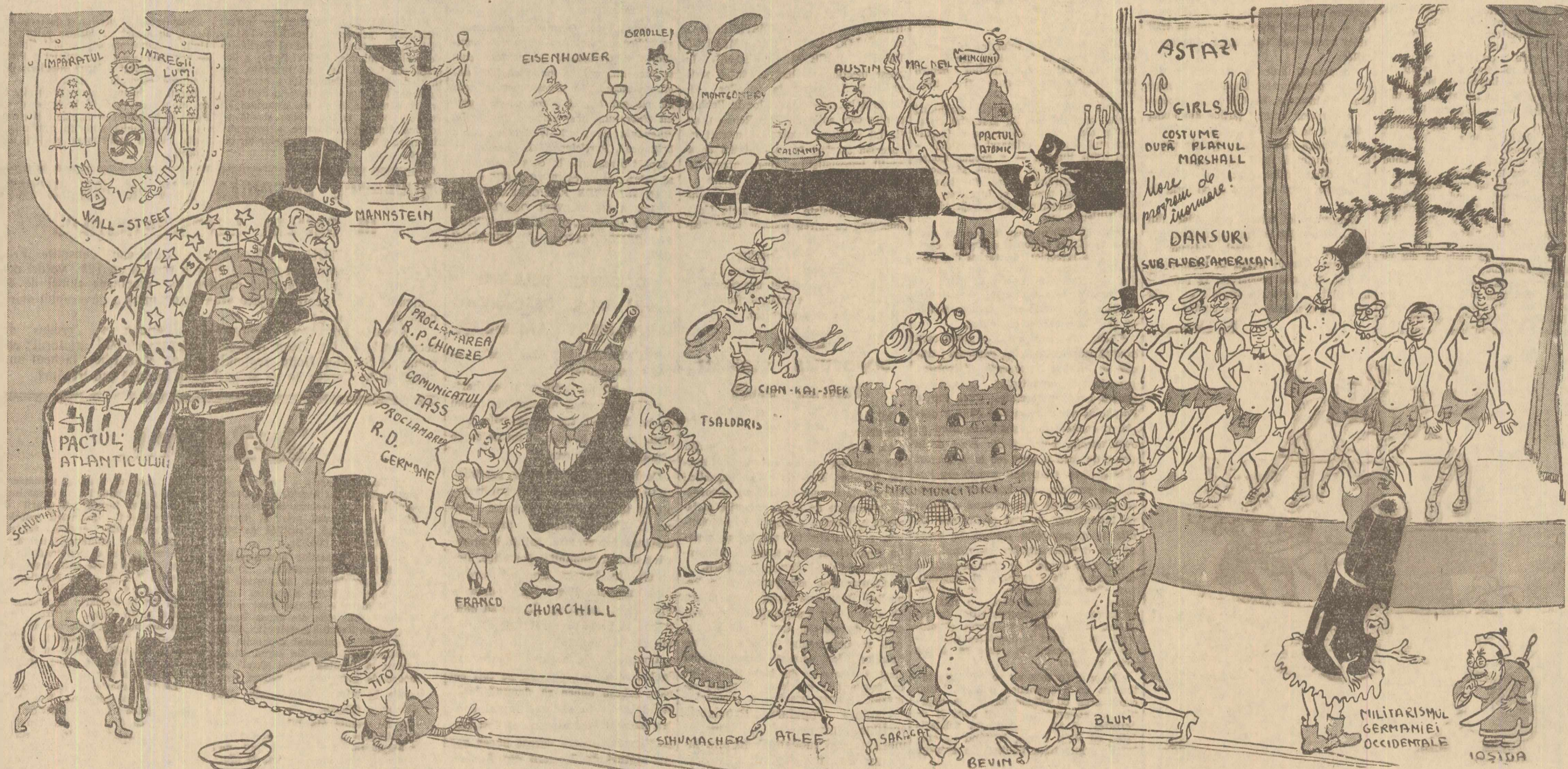
Comandantul armatelor americane de ocupație din Japonia, generalul Mac Arthur a eliberat încă 45 criminalii de război jeponezi care se aflau în închisoarea Sugama din Toșio.

(ZIARELE)

Eliberarea unei noi serii de șobolani ciuმაși
 Desen de V. FOMICIEV
 din ziarul „Comsomolskaja Pravda”.

Carnaval pe Wall-Street

Desen de I. PROSCURIACOV și M. ABRAMOV din „Crocodi”

ULTIMELE STIRI

Cronica externă

EȘECUL CONFERINȚEI DELA COLOMBO

Colombo, capitala celui mai tânăr domeniu britanic, Ceylon, a fost marioneta desabaterilor conferinței ministrilor de afaceri externe ai Commonwealth-ului britanic, convocată pe de o parte în vederea intensificării luptei împotriva mișcării de eliberare națională din țările Asiei, iar pe de altă parte, pentru întărirea pozițiilor economice și politice ale Angliei în domeniul.

Regizorii care au pus în scena conferința dela Colombo au avut grija să pună ca decor patruzeci de soldați înarmați cu mitraliere și postai la toate colțurile de stradă. Pentru deplina siguranță a participanților, dar mai ales pentru ca nu cumva să ajungă la urechile muritorilor de rând căte ceva din manevrele care se vor pune la cale între culise! Aceasta atmosfera de austeritate a mai fost învelită oarecum de caraghioasă „intrare în scenă” a ministrului de externe al Marii Britanii, Ernest Bevin, care în lipsa unui ascensor, capabil să-l poarte în punătoarele dimensiuni până la etajul I-ii la care se ținea conferința, a sursat în culcușul autohton. Apariția lui Bevin în chip de Caesar, trebuia să arate tuturor că imperialismul britanic e puternic, mereu tânăr și gata de acțiune îndrăznețe, nefiindul frică de nimeni și de nimic. Jalică figură de carnaval! Un Caesar de carton și atât tot.

Ordinea de zi a conferinței care n-a constituit nici un secret pentru cei ce știu neville în care se sbate imperiul britanic, a fost următoarea: 1) Situația din China; 2) Lupta împotriva mișcărilor de eliberare din Asia; 3) Consolidarea imperiului britanic lovind mereu mai puternic de concurența sovietică și americană.

Ziarele britanice au subliniat că la baza conferinței dela Colombo au stat de fapt divergențele dintre Londra și Washington — care lua forme tot mai fășing, a fost următoarea: 1) Situația din China; 2) Lupta împotriva mișcărilor de eliberare din Asia; 3) Consolidarea imperiului britanic lovind mereu mai puternic de concurența sovietică și americană.

Ziarele britanice au subliniat că la baza conferinței dela Colombo au stat de fapt divergențele dintre Londra și Washington — care lua forme tot mai fășing, a fost următoarea: 1) Situația din China; 2) Lupta împotriva mișcărilor de eliberare din Asia; 3) Consolidarea imperiului britanic lovind mereu mai puternic de concurența sovietică și americană.

Guvernul Central Popular al R.P. Chineze a numit pe Ciang Wen Tien ca șef al delegației la O. N. U.

Nota adresată O.N.U. de către ministrul de afaceri externe al R. P. Chineze

PEKING, 20 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Ministrul de afaceri externe al Republicii Populare Chineze, Ciang Wen Tien, a trimis la 20 Ianuarie următoarea notă președintelui Adunării Generale ONU, Carlos P. Romulo, secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, Trygve Lie, precum și delegațiilor-membre ale ONU și ale Consiliului de Securitate:

„La 8 Ianuarie 1950 am adresat Organizației Națiunilor Unite o notă cerând Consiliului de Securitate să excludă pe delegații ilegali ai rămasitelor reacționare ale clichei Cuomintangului. Dl. Trygve Lie a confirmat primirea acestei note de protest răspunzând că copli de pe ea au fost înmădate delegațiilor din Consiliul de Securitate.

„Aș vrea să vă informez în continuare, domnule președinte și domnule secretar general, că guvernul central popular al Republicii Populare Chineze a numit pe Ciang Wen Tien, care a fost numit șef al delegației Populare Chineze la lucrările Organizației Națiunilor Unite, și ale Consiliului de Securitate.

Vă rog deosebita atenție și domnule

secretar general, să răspundeți la următoarele două întrebări:

1. Când vor fi excluși din Organizația Națiunilor Unite și din Consiliul de Securitate delegații ilegali ai rămasitelor clichei Cuomintangului?

2. Când va putea delegația legală a Republicii Populare Chineze, condusă de Ciang Wen Tien, să ia parte la sesiunile și lucrările Organizației Națiunilor Unite și ale Consiliului de Securitate?

Consider că această delegație trebuie să ia parte fără întârziere la sesiunile și lucrările Organizației. Aș aprecia un răspuns cât mai urgent!”

CIU EN LAI

Minstru de afaceri externe al R. P. Chineze

PEKING, 20 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite că Ciang Wen Tien, care a fost numit șef al delegației Populare Chineze la lucrările Organizației Națiunilor Unite și ale Consiliului de Securitate, este membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez.

Marea Adunare Națională a R. P. Bulgaria a aprobat în unanimitate lista guvernului propusă de Vasil Kolarov

SOFIA, 20 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: Marea Adunare Națională a R. P. Bulgaria a aprobat în unanimitate următoarea listă a guvernului propus de Vasil Kolarov. Președinte al consiliului de miniștri Vasil Kolarov, vicepreședinte al consiliului de miniștri Valco Cervencov, vicepreședinte al consiliului de miniștri și ministru de afaceri externe Vladimir Popptomov, președinte al consiliului de miniștri Rakso Damjanov, vicepreședinte al consiliului de miniștri Gheorghii Traicov, președinte al Comisiei de Stat a planificării Carlo Lucanov, președinte al Comisiei Controlului de Stat Dimo Dicev, ministru al afacerilor inter-

ne Rusi Hristozov, ministru al educației Dr. Chiril Dramaliev, ministru de finanțe Chiril Naidenov, ministru de justiție Radi Naidenov, ministru al apărării naționale generalul-locotenent Gheorghii Damianov, ministru al comerțului interior Pelo Pelovski, ministru al comerțului exterior, Dimitr Ganev, ministru al agriculturii Titco Cernocolev, ministru al silviculturii Gheorghii Popov, ministru al comunicațiilor Toła Drațiere Blagoi Ivanov, ministru al planificării urbane și comunale, gospodăriilor și lucrărilor publice Petar Gamenov, ministru al transporturilor Gheorghii Ciangov, ministru al comunicațiilor Toła Drațiere, ministru al industriei și minerii ad-interim al avuțiilor miniere

și naturale Anton Jugov, ministru al electricității și al ameliorărilor funcționare Chlmon Ghlorghiev, ministru al sănătății publice Peter Colarov, ministru al muncii și al asigurărilor sociale Dobri Terpeșev, președinte al Comitetului pentru știință, artă și cultură, profesorul Sava Ganovski.

Deputații Marii Adunări au întâmpinat alegerea noului guvern cu aplauze iurturoase.

După aceasta, la propunerea lui Ferdinand Kosovski, care a prezidat sesiunea, membrii noului guvern au depus jurământul. Marea Adunare Națională a ales Comisia pentru întocmirea regulamentului și programului de activitate al Marii Adunări Naționale.

Popoarele sovietice comemorează pe V. I. Lenin

MOSCOVA, 20 (Agerpres). — TASS transmite: În orașele și satele sovietice au loc meetinguri solemne pentru comemorarea a 26 ani dela moartea lui Lenin. Asemenia meetinguri au loc la Moscova, Leningrad, Kiev, Arhangelsk, Frunze, etc.

În fabricile și uzinele din capitala Uniunii Sovietice au fost organizate expoziții care reprezintă material documentar în legătură cu viața și opera lui Lenin și cu marea prietenie dintre Lenin și Stalin.

În orașul natal al lui Lenin, Ulianovsk, muncitorii din fabrici și birouri, elevii și studenții vizitează în șiruri nesfârșite casa în care a trăit pe vremuri familia Ulianov. În întreprinderile, birourile, școlile și instituțiile de învățământ superior din acest oraș, au loc conferințe și discuții în legătură cu viața și opera lui Vladimir Ilici. În anii puterii sovietice, acest fost oraș de provincie — Simbirsk — a devenit un mare centru industrial și cultural, cu numeroase întreprinderi înzestrate cu cel mai modern utlag tehnic și cu zeci de școli medii și superioare. Ulianovsk a devenit cu mult mai mare decât în sufrăfață cât și în populație, iar astăzi orașul are un aspect cu mult mai frumos decât în trecut. Numai în cursul anului trecut au fost cheltuite aici circa 47 milioane ruble în scopuri urbanistice. Locuitorii orașului Ulianovsk înfrumusețază cu grijă și deosebită dragoste locurile legate de numele lui Lenin.

Noi succese ale forțelor populare vietnameze

SHANGHAI, 20 (Agerpres). — Comunicatul asupra operațiunilor militare din Vietnamul de Nord, transmis de postul de radio al Republicii Democratice Vietnameze, arată că forțele populare vietnameze au eliberat localitatea Clobo, ultimul punct deținut de trupele coloniale franceze pe șoseaua Hoa Bin Son, la 70 km. Vest de Hanoi.

Forțele populare vietnameze au eliberat deasemenea localitatea Din Tai. Garnizoana franceză din localitatea s'a predat forțelor populare.

Cererile C. G. M. din Italia în legătură cu programul viitorului guvern italian

ROMA, 20 (Agerpres). — TELE-PRESS transmite: Confederația Generală a Muncii din Italia a adresat o scrisoare tuturor partidelor politice reprezentate în Parlament, cu excepția mișcării neofasciste, cerându-le să depună toate stăruințele pentru ca programul noului guvern să cuprindă următoarele trei puncte:

- 1) Stabilirea principiului neintervenției poliției în conflictele de muncă.
- 2) Luarea de măsură excepționale adecuate în favoarea șomerilor și suspendarea tuturor concedierilor atât timp cât nu vor fi luate măsurile potrivite pentru a asigura folosirea muncitorilor care urmează a fi concediați.
- 3) Luarea de măsură excepționale în favoarea populației sărace din Sud și din insulele Sicilia și Sardinia constând din deschiderea de mari lucrări publice și lucrări de irigație, împărțirea pământurilor lăuate în paragină și a marilor latifundii, și obligarea marilor moșieri să facă lucrări de ameliorare a instalațiilor agricole, grăbirea reformei agrare.

Alegerile din Finlanda au dovedit că poporul finlandez vrea schimbarea actualului regim

HELSINKI, 20 (Agerpres). — Într-un interviu acordat Agenției TELE-PRESS, secretarul general al Partidului Comunist Finlandez, Ville Pessi, a declarat că spurul de nouă mandate, obținut de Uniunea democratică a poporului finlandez în urma alegerilor din Finlanda, arată că masele largi ale poporului își dau din ce în ce mai bine seama că politica Uniunii democratice a poporului finlandez corespunde adevăratelor lor interese.

Rezultatele alegerilor, a declarat Ville Pessi, au arătat că lozica principală a Uniunii democratice a poporului finlandez — schimbarea actualei politici a Finlandei — a căpătat o largă popularitate în rândurile poporului finlandez.

Sarcina principală care stă în fața clasei muncitoare din Finlanda — a spus Pessi în concluzie — este de a-și strânge cu și mai multă hotărâre rândurile în lupta pentru schimbarea politicii Finlandei.

GUVERNUL AMERICAN PUS ÎN MINORITATE ÎN CAMERA REPREZENTANȚILOR

WASHINGTON, 20 (Agerpres). — După cum transmite „France Presse”, Camera reprezentanților a respins cu 193 voturi contra 191 proiectul guvernului privitor la amfictarea sumei de 120 milioane dolari pentru „ajutorarea” economică a guvernului marionetă din Coreea de Sud.

Această înfrângere a guvernului american s'a produs deși secretarul de stat, Dean Acheson declarase că fără „ajutorul” economic al Statelor Unite, regimul lui Sing Man Rhee, lacheu americanilor în Coreea se va prăbuși până în două sau trei luni.

In 24 ore

La 19 Ianuarie a avut loc sesiunea plenară de închidere a Comitetului pentru decernarea premiilor Stalin în domeniul artei și literaturii de pe lângă Consiliul de Miniștri al URSS. (TASS).

Greva minerilor americani s'a extins la noi întreprinderi. După calcule aproximative, în prezent se află în grevă 90.000 muncitori minieri. Numeroase fabrici sunt alinate să scadă producția din cauza lipsei de cărbuni. Trustul metalurgic „Cruce Steel” a micșorat producția în întreprinderile sale din statul Ohio. Societatea „United States Steel” va începe de astăzi să reducă producția în întreprinderile sale din Pittsburg. (TASS).

Se anunță din Jakarta (Java) că mișcarea grevistă din Indonezia în amploare. La Jakarta mii de muncitori sunt în grevă, iar la Medan (Sumatra) un mare număr de oameni al muncii au încetat lucrul. Pe același înșul muncitorii dela întreprinderile societății americane „Standard Oil” continuă greva la Palembang. Muncitorii indonezieni protestează împotriva condițiilor de muncă sclavagiste introduse de imperialismul olandez și american și de oclca lui Hatta. (TASS).

La 14 Ianuarie în orașele Asmara și Decamera (Eritreea) au avut loc puternice ciocniri în cursul cărora populația indigenă a atacat pe coloniștii italieni și britanici. La Decamera a fost declarată starea de asediu.

La 14 Ianuarie au fost ucise în Asmara trei persoane. Noi ciocniri au avut loc în cursul seri de 15 Ianuarie, când proprietarul unui magazin de coloniale din centrul Asmarei a uclat pe un băștinăș. (Reuters).

Popoarele luptă pentru PACE

ÎN FRANȚA SE ÎNTEȚESTE MIȘCAREA PENTRU INTERZICEREA ARMEI ATOMICE

PARIS, 20 (Agerpres). — TASS transmite: Mișcarea pentru interzicerea armei atomice începută în Franța din inițiativa organizației „Luptătorii pentru pace și libertate”, devine pe zi ce trece tot mai activă.

După cum anunță ziarul, sprijinind apelul muncitorilor din arsenalul de aviație din orașul Villeurbanne (departamentul Rhone), primarul orașului — socialistul Bugeon — a propus Consiliului Municipal al orașului să adopte o rezoluție cerând punerea în afara legii a bombeii atomice și încetarea producției de armament în întreprinderile din Villeurbanne.

Intruși într-o adunare comună secțiunile Asociației naționale a foștilor combatanți și prizonieri de război din portul La Palisse și din mai multe orașe din departamentul Charente Inferioară, au adoptat în unanimitate o rezoluție în care cer interzicerea bombeii atomice și a armelor bacteriologice.

PARIS, 20 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Ce Soirs”, guvernul francez a început persecuții împotriva președintelui organizației „Luptătorii pentru pace și libertate”, Yves Farge, Parchetului departamentului Sena a deschis o anchetă judiciară în legătură cu demonstrația populară din Place de la Concorde care a avut loc la 5 August 1949 și la care oamenii muncii din Paris au protestat cu hotărâre împotriva planurilor de transformare a Franței într-un cap de pod al Statelor Unite și a poporului francez în carne de tun a imperialismului american.

Lui Yves Farge i se aduc acuzații în calitate de președinte al organizației „Luptătorii pentru pace și libertate”, din inițiativa căreia a fost organizată această demonstrație. În legătură cu aceasta, organizația „Luptătorii pentru pace și libertate”, a publicat un comunicat, în care se spune printre altele:

„Poporul francez nu se va lăsa intimidat de o asemenea politică. Sub conducerea consilierilor locale ale organizației „Luptătorii pentru pace și libertate”, el își va manifesta solidaritatea cu Yves Farge, luptând în același timp împotriva politicii de aservire și de război.

UN URIAȘ MEETING PENTRU PACE AL FEMEILOR OLANDEZE

HAGA, 20 (Agerpres). — După cum transmite TASS, LA AMSTERDAM A AVUT LOC UN URIAȘ MEETING PENTRU PACE AL FEMEILOR. La acest meeting au luat cuvântul participantele la conferința femeilor din țările Asiei, care a avut loc la Peking, printre care soția lui Paul Robeson, soția lui Soerlin, fruntașul democraționdonezian asasinat în mod bestial de agenții imperialismului, reprezentanta femeilor olandeze, Averink și altele.

Doamna Robeson a arătat că organizațiile progresiste din Statele Unite împreună cu întreg poporul luptă pentru o pace trainică.

Oratoarele au cerut femeilor olandeze să intensifice lupta pentru pace, să consolideze unitatea clasei muncitoare și să zădărnicească cu hotărâre planurile ațățătorilor la un nou război.

DOCHERII BELGIANI NU VOR DESCĂRCA ARMAMENT AMERICAN

BRUXELLES, 20 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul de acțiune al docherilor din Anvers a adresat un apel docherilor din toate porturile belgiene în care le cere să nu descarcă armament american.

Docherii din Anvers, se subliniază în apel, vor urma gloriosul exemplu al tovarășilor lor, care au refuzat în 1920 să încarce armament destinat intervenției militare împotriva tinerii Republicii Sovietice. Docherii din Anvers, urmând exemplul muncitorilor din porturile Franței și Italiei nu doresc să contribuie la gătirea celui de al treilea război mondial.

Comitetul de acțiune, spune în încheiere apelul, chiamă pe toți cei care iubesc pacea să depună toate străduințele în vederea luptei pentru pace și este convins că toți belgienii cinsțiți care doresc pacea vor sta alături de docherii din Anvers.

LUPTA POPORULUI GERMAN PENTRU PACE

BERLIN, 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 Ianuarie a avut loc la Berlin cea de-a 8-a sesiune plenară a Camerei Populare Provizorii a Republicii Democratice Germane. În urma propunerii prezentate de toate grupurile parlamentare, Camera a adoptat în unanimitate o declarație în legătură cu mesajul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii.

„Camera Populară Provizorie a Republicii Democratice Germane, arată declarația, a luat cunoștință cu profundă emoție de mesajul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, adresat reprezentanților aștei ai popoarelor din toate țările. Știm că propunerile cuprinse în mesaj reprezintă voința unanimă a popoarelor.

Camera Populară Provizorie sprijină întru totul propunerile mesajului și îndeamnă forțele luptătoare de pace din întreaga Ger-

